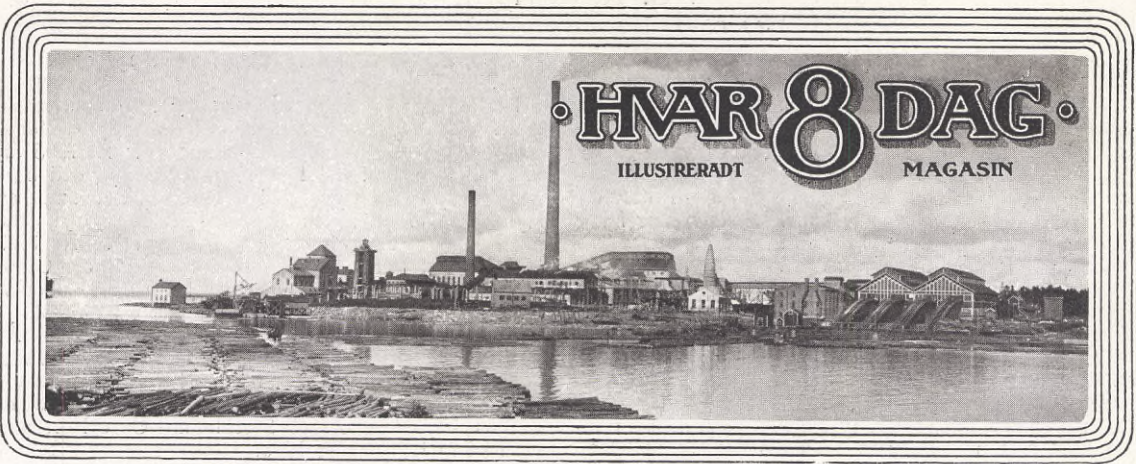

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

• HVAR 8 DAG •
ILLUSTRERADT MAGASIN

SKOGHALLSVERKEN. — FOTO. K. NYSTRÖM, KARLSTAD.

22:DRÅ ÅRG.

DEN 17 JULI 1921

N:o 42

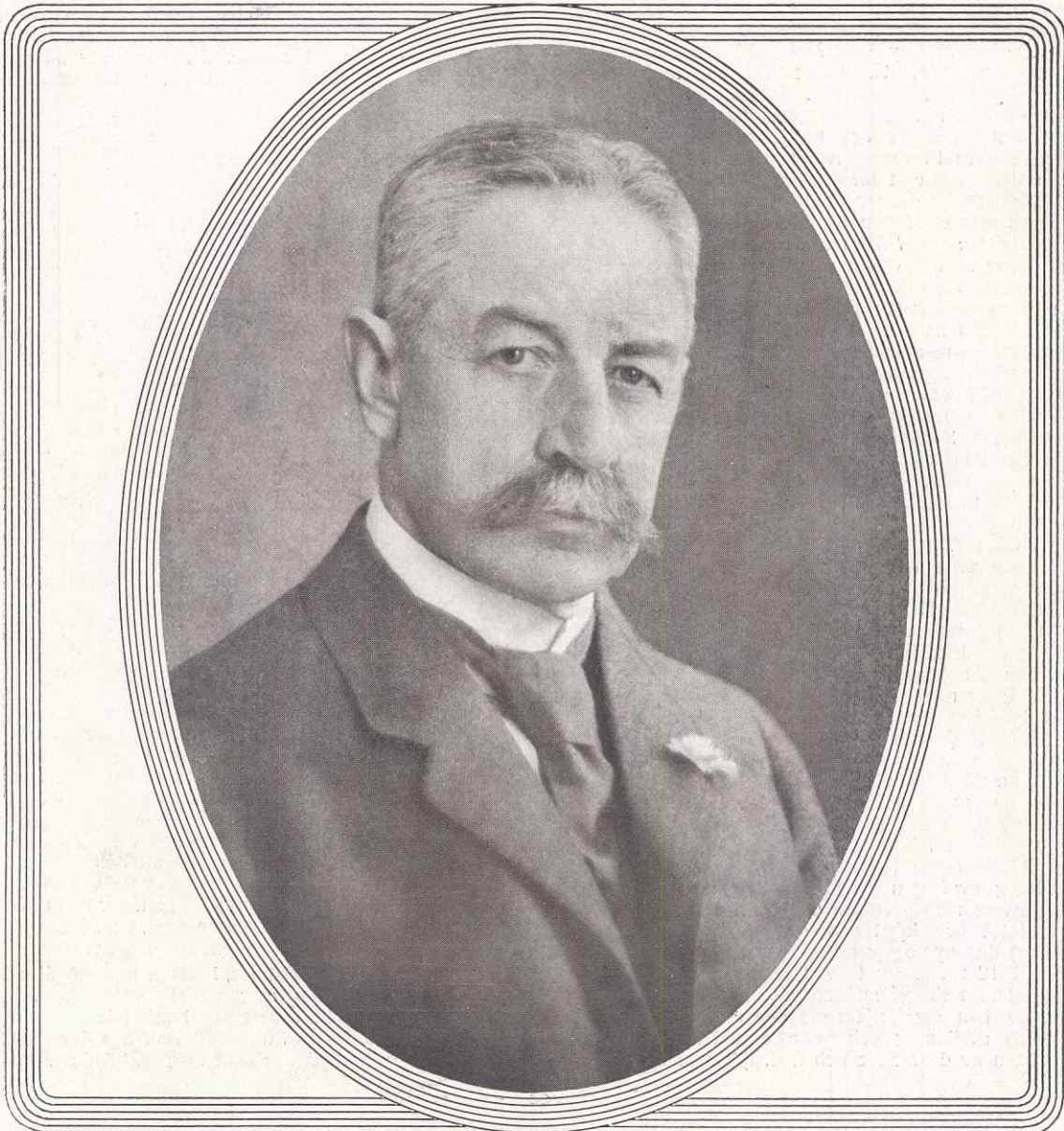

Foto. Flodin, Stockholm.

Nils & Augustin

Kliché: Guss Rithus & Klicheanstalt, Gbg.

Sveriges nordligaste residensstad firar i dessa dagar sitt trehundraårsjubileum som stad. Luleå hör nämligen till de talrika svenska och finländska stads-samhällen, som i Gustaf II Adolf vörda sin grundläggare. Till hugfästade av minnet har staden gått i författning om hållandet av en utställning, vilkens högtidliga öppnande inföll lördagen den 2 juli. Det kan kanske låta vanvördigt, men är faktiskt förhållandet, att det blev en utställning av landshövdingar också. Intet svenskt län torde för närvarande vara eller tidigare varit i besittning av så många samtidigt i livet varande f. d. landshövdingar som Norrbottens och på ett undantag när hade samtliga kommit tillstädes och samlat sig kring den nuvarande tillförordnade för att hedra sitt förra hövdingadöme. Prisdömmarna voro att lyckönska till att slippa bedöma deras inbördes förtjänster, ty Norrbottenshövdingarne äro icke blott många, uti även i ovanlig grad högt förtjänste, och det lär var svårt att avgiva någon annan rangordning dem emellan än ålderns. Äldst av de närvarande var nuvarande landshövdingen i Vänersborg K. S. Husberg, därefter följde i ordningen ståthållaren på Örebro slott, den kraftfulle Karl Bergström, så kommo i rad tre av den nuvarande regeringens ledamöter: statsminister von Sydow samt statsråden Murray och Malm och slutligen var t. f. landsövding N. G. Ringstrand den, som för dagen hade att rida för rusthållet. Med hans landshövdingeskap är det förresten den särskilda egendömligheten, att Norrbotten är det tredje hövdingadömet, som sedan kort tid tillbaka givits honom att förvalta. Förut har han vikarierat för dåvarande statsrådet Schotte i Umeå och för dennes efterträdare som chef för civildepartementet Holmqvist i Falun.

Nils Gustaf Ringstrand är född den 22 juli i Strängnäs. Föräldrarna voro läroverksadjunkten därstädes, filosofie doktor Nils Petter Ringstrand och hans maka Amelie Fredrika Dorothea Grahl. Efter att år 1880 ha avlagt mogenhetsexamen vid fädernes-stadens högre allmänna läroverk genomgick han först Ombergs skogsskola och blev därefter 1882 elev vid skogsinstitutet, varifrån han utexaminerades år 1884. Samma år inträdde han i skogsstaten som extra jägmästare i Skellefte revir, blev biträdande jägmästare darsammastädes 1890 samt följande år jägmästarens assistent. Efter att år 1894 med offentligt anslag ha företagit en skogsvetenskaplig studieresa till Thüringska staterna, Böhmen och Schlesien blev han år 1896 t. f. jägmästare i Burträsk revir, men övergick följande år i enskild tjänst, i det han mottog den krävande posten som skogschef hos Mo och Domsjö aktiebolag. Han kvarstod emellertid alltjämt som extra jägmästare i skogsstaten, ur vars matrikel han avfördes först 1913.

Som skogschef hos Mo och Domsjö aktiebolag inlade Ringstrand under det tiotal år — till den 1 okt. 1908 — han fortfor att bekläda denna befattning synnerliga förtjänster och förvärvade sig därunder anseende som en av vårt lands främsta skogsmän. Redan vid norrländska skogsmannamötet i Luleå 1903 utsåg man honom till ordförandeposten och år 1906 kallades han av jordbruksministern att jämte prof. Gunnar Andersson och lektor Starbäck, överjägmästare Wallmo samt dåvarande jägmästaren Wahlgren verkställa utredning av frågan om förändrad anordning av skogsundervisningen ävensom om nya byggnader för skogsinstitutet och lokaler för statens skogsforsöksanstalt. Sedan den nya organisationen genomförts, förordnades han 1912 till ledamot av styrelsen för skogshögskolan och statens skogsforsöksanstalt. Även som skogschef gjorde han sig förtjänt om den underlydande personalens utbildning och hedrades vid sin avgång från tjänsten av dåvarande och f. d. tjänstemän och elever

inom bolagets skogsförvaltning med en dyrbar hedersgåva.

Redan under sin verksamhet vid Mo och Domsjö A.-B. hade Ringstrand alltmör dragits in i den ekonomiska ledningen av norrlandsindustrien. År 1905 var han med om stiftandet av Kola aktiebolag och blev suppleant i dess styrelse, 1907 blev han ledamot av styrelsen i Munksunds sågverksaktiebolag och hade även säte i Ytterstfors trävaruaktiebolag. År 1909 togs han i anspråk för styrelsen av Sävenås och Guldsmeshytte aktiebolag, 1910 blev han styrelseledamot i aktiebolaget Båtskärsnäs, 1911 i Kalix trävaruaktiebolag och A.-B. Skellefteå trämassfabrik o. s. v. År 1913 var han med bland stiftarna av Norrbottens sulfataktiebolag, annat att förtiga. En särskild insats gjorde Ringstrand som skogsexpert — skogsinspektör — hos bankaktiebolaget Stockholm—Övre Norrland, vartill han kallades år 1908.

Bredvid all denna verksamhet som praktisk skogsmän och företagsledare fann Ringstrand tid även för en omfattande skriftställerverksamhet. Inför en större allmänhet framträdde han redan 1900 med en ingående kritik i Ekonomisk Tidskrift av den första skogskommitténs betänkande och har även sedermera lämnat flera värdefulla bidrag till lösningen av våra skogslagstiftningsfrågor. I Skogsvårdsföreningens tidskrift finner man från 1910 ett flertal värdefulla bidrag av hans hand. Jämte fem andra personer, bland vilka överjägmästarna Kinberg och Welander, blev han ledamot av den norrländska skogskommitté, som 1907 tillsattes för att verkställa utredning av de åtgärder, som borde vidtagas för att åstadkomma en rätt vård av kronans och de under skogsstatens tillsyn ställda skogarna i Norrland och Dalarna. I dennas i mars 1912 avgivna betänkande är Ringstrands andel erkänt synnerligen stor och det överlämnades ock samma år åt honom av dåvarande chefen för finansdepartementet att till förta försvarsberedningen — den finansiella — avgiva utlåtande rörande den ökning i avkastningen av statens skogar i Norrland och Dalarna, som för framtiden kunde förväntas.

Var hälst Ringstrand haft sin verksamhet förlagd, har han framträtt som en intresserad och dugande kommunalman. Under den tid han var bosatt i Umeå hade han sålunda säte i denna stads fullmäktigörsamling och utsågs till dess vice ordförande. Sedermera har han förvärvat sig en villa vid Islinge på Lidingön, valts till kommunalfullmäktig därstädes och fått säte i stadsplanekommisionen. Under Norrlandstiden var han även ledamot av Västerbottens läns hushållnings-sälls-kaps förvaltningsutskott.

Det var sålunda ingen främling för länets angelägenheter, som år 1918 förordnades att uppehålla landshövdingeposten i Västerbotten under statsrådet Schottes statsrådstitel. Då Schotte av kända förhållanden år 1918 föranleddes att träda tillbaka och i statsrådet fick till efterföljare landshövdingen i Falun, föll det sig naturligt, att skogsinspektör Ringstrand övertog vikariatet även för denne, ty ej heller Kopparbergs läns hushållningsuppgifter betecknade för honom någon terra incognita. Och slutligen lät han ett år senare förmå sig att övertaga värden av vårt nordligaste län, där visserligen uppgifter mött honom av oväntat och mindre angenämt slag — vi tänka på de bolsjevistiska stämplingarna — men där han tillika fått ett fruktbart fält för sin arbetslust, sin administrationsförmåga och sina skogstekniska insikter.

Det kan ännu icke skönjas, i vilken landshövdingestol han slutligen kommer att slå sig ned. Men vilken denna än blir, kommer länsbefolkningen att mottaga honom med tillfredsställelsen hos dem, som på förhand veta sig ha erhållit en god hövding.

Till bild å sid. 671.

The amateur athletic associations stora mästerskapstävlingar vid London, vilka nu avslutats hava bland sina deltagare räknat representanter för sju nationer, däribland även en grupp svenska idrottsmän, vilka vunnit en rad vackra segrar. I 440 yds häcklöpning besegrade sålunda C. A. Christiernson med lätthet och i vackraste stil fransmannen André, som allmänt tippats som segrare. C:s tid 55 3/4 sek. är den bästa, som någonsin uppnåtts i denna löpning i en så stort mästerskapstävling. I kulstötning vann Bertil Janson, Örebro, en ståtlig seger över fjolårets mästare fransmannen Paoli med 46 fot 2 1/2 tum mot 42 fot 3/4 tum. Jansons vackra prestation rubbade dock ej Einar Nilssons år 1913 satta rekord. I treslagshopp mötte Folke Jansson från Göteborg den fruktade engelske höjdhop aren Howard Baker, men vann icke desto mindre en lysande seger med 46 fot 6 3/4 tum. Med sitt kraftprov satte Jansson nytt engelskt mästerskapsrekord. I diskuskastning vann svensken Zallhagen med ett ståtligt kast på 137 fot 6 1/2 tum. En annan svensk C. J. N. Lindh blev andre pristagare med 117 fot 6 1/4 tum. I den stora löpningen på 4 eng. mil skulle tvivelsutan svensken Backman blivit segrare om ej hans krafter varit i så hög grad nedsatta av en nyss genomgången sjukdom. Segrare blev engelsmannen Monk under det att Backman belade tredje platsen.

I släggkastning segrade Lindh med 61 fot 11 1/4 tum, stavhopp vanns av Rydberg, som slog det mästerskapsrekord Gilje innehaft sedan 1913, och i julkastning av Lindström (205 fot) med svenskarne F. Jansson och B. Janson som andre och tredje pristagare.

Borgholm hem-söktes den 3 juli av en eldsvåda, vilken åstadkom betydande materiell skada Eiden som utbröt vid 3-tiden på natten i en fabrikör R. Olsson tillhörig maltfabrik lade i alla icke blott denna utan även samme ägares bredvidliggande villa och ytter-

17 Juli 1921 Lösnummer 35 öre
HVAR 8 DAG
 • ILLUSTR • • MAGASIN •

OMSLAGSVIGNETT TILL FÖRELIGGANDE N:R 42.
 Klisché: Göts, Öbg.

Den bekanta och i sitt nya hemland högt uppskattade svensk-amerikanska skådespelerskan Märta Hedman, i privatlivet efter ingånget äktenskap mrs Hedman House, besöker för sin sitt gamla fädernesland. Det på modernt amerikant manér tagna vackra porträttet, med dess avsiktligt oklara konturer har varit synnerligen svårt reproducera. — Det som här ovan och å omslaget tar sig litet "suddigt" ut, är sålunda beroende på själva fotografien.

da på grund av eldsvådan utan tenledningsverkets pumpar drivas med elektricitet, utan vatten-

Till porträttet å sid. 663.

Fru Freja Wallin, änka efter framlidre grosshandlanden J. W. Wallin i Stockholm, och avliden den 26 sistlidne juni, har i efterlämnat testamente gjort betydande donationer, av vilka den största på ett belopp av 200,000 kronor avser upprättandet av en samskola i Stockholm, vilken efter hand skall utvecklas till ett fullständigt läroverk med dimissionsrätt. Skolan skall vila på sannt kristlig grund och kallas Fredrika-skolan samt stå öppen för barn till frikyrkliga församlingsmedlemmar i hela landet. I testamentet ihågkommas även ett flertal filantropiska stifelser och föreningar i Stockholm samt olika grenar av hednissionsmen med större eller mindre belopp, tillsammans 142,000 kr. Överskottet i boet skall som stipendiefond tillfalla Fredrikaskolan.

Även under livstiden sökte fru Wallin liksom sin make genom stora donationer utösnings för sitt varma religiösa nit. Bl. a. donerade de Florakyrkan i Stockholm och en intill densamma belägen fastighet till Betesda missionsförsamling.

Till bild å sid. 662.

På Rosendalsplatån på Djurgården har i dagarne uppställts professor Teodor Lundbergs senaste verk, en i brons gjuten grupp, kallad "Gosse lekande med svan". Den är utförd under professor Lundbergs vistelse i Italien och har donerats till Stockholm av en anonym konstnecenat. Konstverket, som endast är omkring en meter högt, har placerats i den på terrassen förut befintliga bassängen och gör där ett mycket vackert intryck, omgiven som den också är av en fågrök blomster-rabatt.

liga 2 byggnader. I fabriken var jämväl inrymd det elektricitetsverk, som levererar ström till Borgholms stad. Samhället är såuulljus och kraft liksom även, då vattenledningsverkets pumpar drivas med elektricitet, utan vatten-

Foto. Hammarbäck, Borgholm.

FÖRHÄRJANDE ELDSVÅDA I BORGHOLM. En överblick över brandplatsen.

Klisché: Göts Rittbyrå & Klischéanstalt, Öbg.

LULEÅ. Maskinhall och monter.
Överst: Sex förut- eller nuvarande landshövdingar i Norrbottens län. Från vänster (främst): Landshövdingen i Örebro län K. A. I. J. Bergström, landsh. i N. L. 1900—1911; landshövdingen i Åsby län K. S. Husberg, landsh. i N. L. 1893—1900; h. exc. statsministern O. F. von Sydow, landsh. i N. L. 1911—1917; statsrådet W. Murray, t. f. landsh. i N. L. 1914—17; statsrådet C. G. O. Malm, landsh. i N. L. sedan 1917; landshövdingen N. G. Ringstrand, t. f. landsh. i N. L. sedan 1920. Främst fr. v. efter landsh. Bergström: langshövdingenskan Bergström, fru von Sydow, statsrådnorna Murray och Malm, landshövding sk:n Ringstrand. Foto. Tegström. Luleå

Fotos. Johansson Gbg.

TVÅ BILDER FRÅN RIKSMÄSSAN I GÖTEBORG.

Kitchen. Bengt Sjöberg

Med hänsyn tagen till det allmänna affärsläget kan drets Riksmässa såväl ur utställnings- och försäljnings- som anordnings- synpunkt förklaras ha utfallit synnerligen lyckligt. Text å sid. 670.

Foto. Kaudern, Sthm. Klische. Bengt Silfverparre.
A. UNGER.
Nyutnämnd landshövding i Värmlands län.

samt utnämndes där 1915 till expeditiönschef och 1917 till statssekreterare. Då statssekreterartjänsten i sjöförvarsdepartementet i samband med departementalreformens genomförande den 1 juli i år indrogs, tillträdde han ett kanslirådsämbete i försvarsdepartementet.

*

Turkiets nya minister vid svenska hovet, *Ghalib Kemaly Bey*, anlände till Stockholm den 3 juli. Den nye ministern kommer närmast från Rom, där han sista tiden vistats med sin familj. Vid vapenstilletåndet blev han nämligen sänd dit som ordförande i den kommission, som hade i uppdrag att ordna de diplomatiska förbindelserna mellan Tur-

K. m:t har beviljat landshövdingen i Värmlands län G. Dyrssen avsked med utgången av juli månad samt utnämnt och förordnat f. d. statssekreteraren, kanslirådet i försvarsdepartementet *A. Unger* att från och med den 1 aug. vara landshövding i nämnda län.

Landshövding Abraham Unger är född 1870. Efter absoverad jur. kand. examen 1895 inträdde han i de centrala ämbetsverken och blev 1906 kansli-sekreterare i jordbruksdepartementet. År 1913 förordnades han till extra föredragande i sjöförvarsdepartementet

A. THOMAS. Internationella arbetsbyråns direktör. Pressfoto.

Efter porträtt. Klische. Bengt Silfverparre.
GHALIB KEMALY BËY.
Turkiets nye envoyé vid Svenska Hovet.

kiet och Italien. Dessförinnan var han vid krigsbrötet och en tid framåt ackrediterad i Athen till de diplomatiska förbindelserna mellan Grekland och Turkiet år 1917 avbröts. Efter freden i Brest Litovsk sändes *Ghalib Kemaly Bey* med en kommission till Petrograd för att underhandla med bolsjevikerna och därifrån till Moskva där Turkiet då ännu var representerat. Just under ministerns vistelse där 1918 inträffade mordet på greve Mirba, som han kände mycket väl och stod i ständig förbindelse med.

Så snart ministern kunnat finna en lämplig bostad i Stockholm hitväntar han också sin fru och dotter, vilka för närvarande uppehålla sig i Franzensbad. Självt har han för tillfället måst taga sin bostad legationsväningen.

Efter fotograf.

INTERNATIONELLA ARBETSBYRÅN SAMMANTRÄDER I STOCKHOLM.
Från försämsammanträdet den 5 juli i statsutskottets sal i Riksdagshuset. Text å sid. 669.

Klische. Bengt Silfverparre.

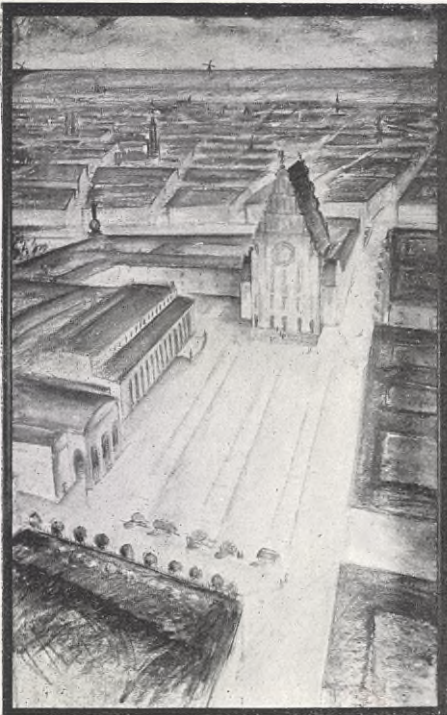

Foto. Ekman, Malmö.

ARKITEKTÄVLAN FÖR MALMÖ STAD. *Det med första pris belönade förslaget till ordnande av Gustaf Adolfs torg, med stadshus i fonden (t. v.); i bilden bredvid synes samma stadshusjörslag från sidan.*

Den i Malmö utlysta stora tävlingen om ett antal kommunala nybyggnader, kommunalhus, teater, konserthus, bibliotek och eventuellt polishus, samt dessa byggnaders inkomponerande i stadsbilden till ett harmoniskt helt, har i dagarna avgjorts av

Kliché: Gots, Gbg.

den tillsatta prisnämnden. När tävlings-tiden vid halvårs-skiftet utgick hade inkommit icke mindre än 33 förslag, av vilka dock ett återtagits och två andra uteslutit som ofullständiga. Det tävlings-förslag, som tillerkänts första priset 11,000 kr. har utarbetats av Göteborg-arkitekterna S Bra zell, Harald Ericsson och R O. Svensson. Andra priset, 6,000 kr., gick likaledes till Göteborg, erövrat av arkitekterna Malte Erichs, Björn Lönegren och Nils Nordman. Ytterligare har utdelats ett tredje och fjärde pris på resp. 5,000 och 4,000 kr samt två extra pris om 2,000 kr. vardera.

Det med första pris belönade förslaget utmärker sig för ett egenartat uppslag, som genomförs på ett konstnärligt sätt, varigenom ett verkligt stadscentrum skapats med såväl storslagna som intima moment. Förslaget utbildar Frans Suellhamnen, Stortorget, Gus'taf Adolfs torg och Södra förstadskanalen till ett stadscentrum, avrundat vid Gustaf Adolfs torg med en hög uppbyggnad av det där planerade stadshuset och vid hamnen med en 18 vårigars hög affärsbyggnad, vilken skulle komma att på ett mäktigt sätt markera Malmö från Sundet sett och utgöra en synnerligen god fond för hamnen.

Prisnämnden har utgjorts av generaldirektören C. Möller och arkitekten Carl Westman i Stockholm, förste stadsingenjören Albert Lilienberg i Göteborg samt stadsingenjören A. Nilsson, stadsarkitekten S. Sörensen, v. häradshövdingen E. Wehtje och häradshövdingen Ivar Ohman i Malmö.

Foto. Ellqvist, Stockholm.

Kliche: Bengt Silfverparva.

"GOSSE LEKANDE MED SVAN", FONTÄNGRUPP AV PROFESSOR TEODOR LUNDBERG, nyuppsatt på Rosendals-platan på Djurgården. — Text å sid. 659.

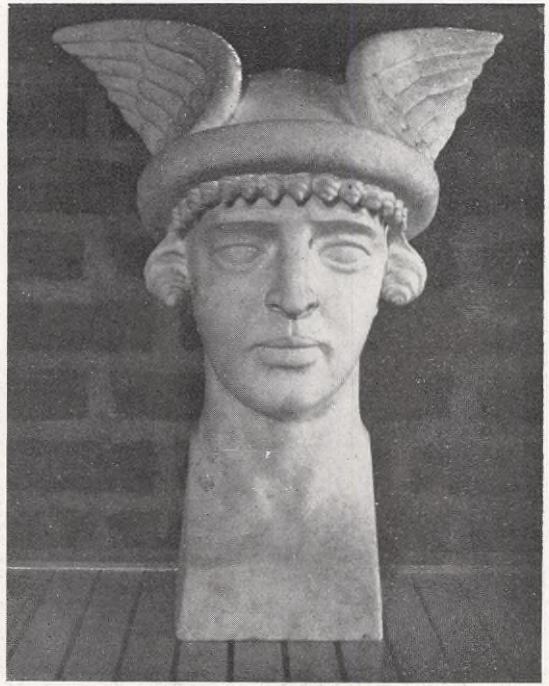

Foto. Johansson, Gbg.

Kliché: Gots, Gbg.

KNUT JERN'S MERKURIUSBYST skänkt till Svenska Mässan i Göteborg. — Text å sid. 670.

Foto. C. D. Beigel, Linköping.

Klick: Bengt Silfversparre.

MIDSOMMARFÄST VID NÅÅS SLÖJDESEMINARIUM i Gustaf Vasas tecken.

År 1916 inköptes av Nordiska museet och förflyttades till sin nuvarande plats, önskas nu återförvärfvas av sin gamla församling. Den nya kyrka som på sin tid uppfördes i den ratades ställe har redan hunnit bli så illa medfaren att den kräver en omfattande och dyrbar reparation för att undgå totalt förfall. Enligt vad Nordiska museets styresman, doktor Gustaf Upmark, förklarar har dock förflyttandet av kyrkan till Skansen och dess renoverande dragit så stora kostnader att ett återförvärfvande skulle gå löst på minst 200,000 kronor. Inför en så dryg kostnad är det nog troligt att den omtalade församlingen uppger hela planen och nöjer sig med att låta reparera sitt nuvarande tempel, något som enligt fackmäns utsago kan ske för ett betydligt mindre belopp. Det skulle nog också forluras rätt så starka skäl för att få Nordiska museet att återlämna sin förvärfvade egendom som på ett så vackert sätt pryder sin plats.

Vid Nääs Slöjseminarium firades midsommar med anslutning till Gustaf Vasas 400-årsminne medelst ett fästtåg av kursdeltagarna.

Arrangemanget byggde på Carl Larssons berömda freskomålning Gustaf Vasas intåg i Stockholm därvid dräkter och övriga rekvisita voro utförda av kursdeltagarna stälva.

*

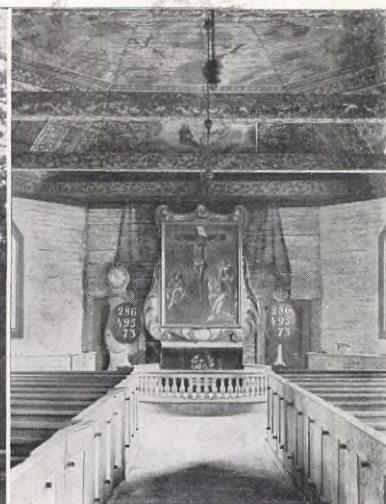
Det vackra Skansentemplet, Seglora pastorats gamla kasserade kyrka, som

Fruer porträtt.

Klick: Bengt Silfversparre.

FRU FREJA WALLIN, STOCKHOLM, har testamenterat 200,000 kronor till en frikyrklig skolstiftelse. Avled den 26 sistlidne juni. Text å sid. 659.

Fotos Grape, Sthlm.

Klick: Bengt Silfversparre.

SEGLORA KYRKA PÅ SKANSEN som församlingen nu förgäves söker återförvärva.

VETERINÄRHÖGSKOLANS 100-ÅRS JUBILEUM.

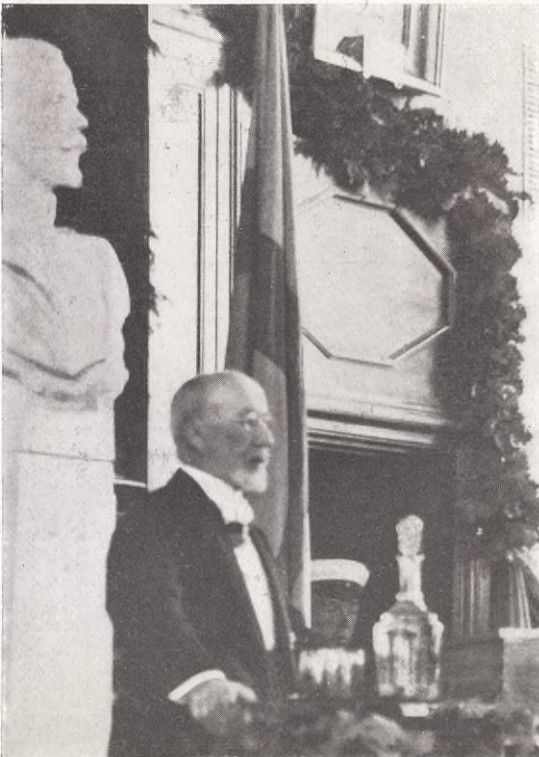
Pressfoto.

MINNESHÖGTIDEN DEN 6 JULI Å VETERINÄRHÖGSKOLAN i närvaro av konungaparet, prinsarne Carl och Eugen (främst) medlemmar av regeringen m. fl.

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Silfverparre, Sthlm—Gbg.

Veterinärhögskolan i Stockholm firade den 6 juli sitt hundraårsjubileum i samband med öppnandet av andra nordiska veterinärmötet i riksdagshuset. Den nuvarande högskolan är dock ej

den äldsta anstalten för veterinärbildning i vårt land. Den första veterinärskolan låg nämligen i Skara och startades av en
Forts å sid. 670.

Pressfoto.

VETERINÄRHÖGSKOLANS REKTOR, PROFESSOR J. VERNERHOLM, I TALARSTOLEN.

Kliché: Bengt Silfverparre.

MEDALJÖRER VID JUBILEET. Fr. v. främst: J. Ohlsson, C. A. Roth, C. W. Ohlsson; bakom: A. G. Johansson, E. Eklund, Nederst: VETERINÄRHÖGSKOLANS HUVUDBYGGNAD å högtidsdagen. — Foto. Ellquist, Stockholm. — Kliché: Bengt Silfverparre.

LÖJTNANT G. V. GABRIELSON, en av de två förolyckade flygarna på Malmslätt; av den andre, löjtnant A. J. Wilheimer har icke något godtagbart porträtt kunnat uppbringas.

Vårt arméflygvasen, vilket redan tidigare lätt vidkänns så smärtsamma förluster, drabbades den 6 juni av ytterligare två svåra olyckor, vid vilka tvänne unga flygare satte livet till och andra ådrogo sig så svåra skador, att åtminstone i ett fall överhängande fara för en olycklig utgång förefunnits, ehuru ungdomen och livskraften slutligen avgingo med segern.

Den första olyckan inträffade vid 8 tiden på morgonen vid Barkarby flygfält utanför Stockholm. En Albatross-maskin förd av studentfurir Ragnar Eskilson och med löjtnant Carl Alfred Lindqvist vid Västmanlands regemente som spänare skulle flygas tillbaka till Malmslätt, varifrån det ett par dagar förut kommit. Vid starten fungerade motor och maskin tillfredställande, men

Forts. å sid. 670.

Fotos. Rödning, Länköying.

Kliché: Göts Bildbyrå & Klichéanstalt, Öbg.

DEN SENASTE FLYGOLYCKAN VID MALMSLÄTT DEN 6 JULI. Två maskiner kollidera vid nedstigningen varvid den enas besättning, löjtnanterna G. V. Gabrielson och A. J. Wilheimer, dödas. Denna maskin förolyckades på den plats som synes å den övre bilden; den andra maskinen, med löjtnant K. O. Lillier och underlöjtnant O. E. Sjölander landade där märket utvisar å nedre bilden.

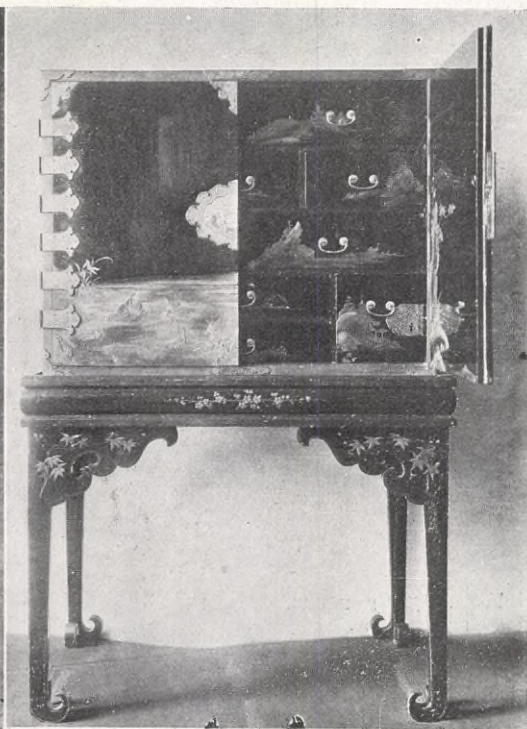
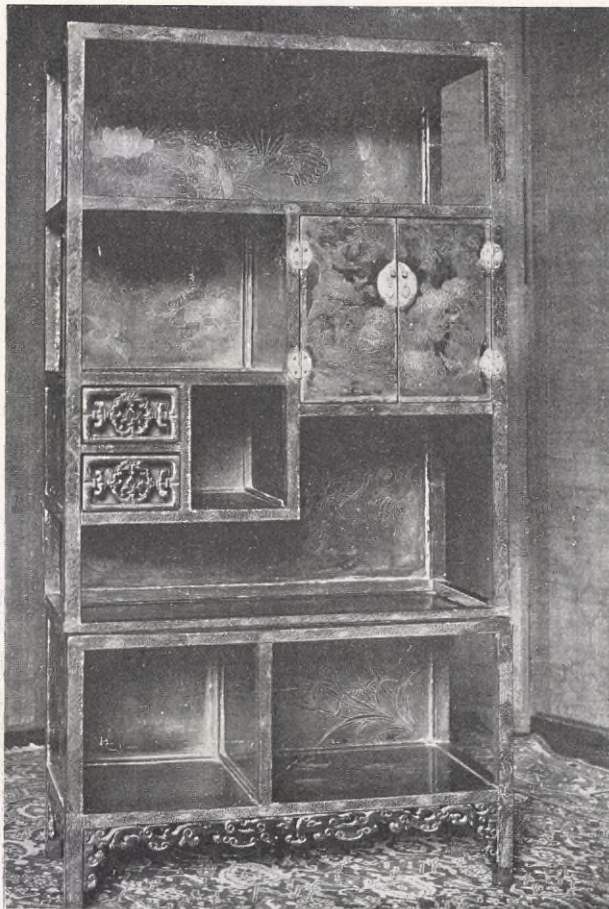
FLYGOLYCKAN VID BARKARBY. T.v. Flygmaskinen efter nedstörtandet. T. h. Fältflygaren furir R. Eskilson, svårt skadad, men nu på bättringsväg. Amatörfoto. E. Runnerström, Barkarby.

Kliché: Göts, Öbg.

KINESERIET I 1700-TALET'S MÖBELKONST.

FÖR HVAR 8 DAG AV WILLIAM KARLSSON.

Efter fotografier.

Kliché: Goës, Gbg.

Till vänster:

KINESISKT LACKBORD av ovanlig typ, särdeles praktfullt. Pris 45,000 francs.

Till höger:

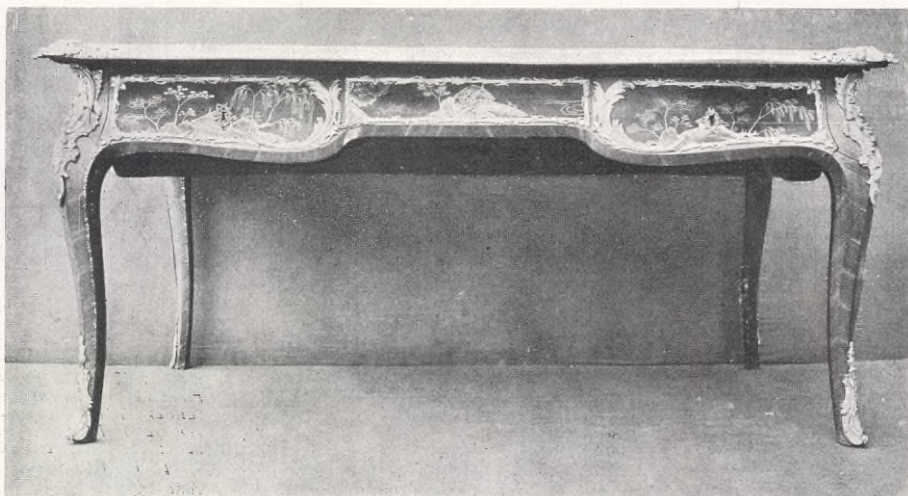
KINESISKT LACKBORD, av synnerligen praktfull art, i 2 delar, den övre med handtag i sidorna. Pris 45,000 francs.

Under 1700 talets förra hälft vaknar till liv ett intresse för Östasien och dess kultur, som är starkare och livligare än förr. Det är nu de ostindiska kompanierna grundas i syfte att träda i merkantil förbindelse med de avlägsna landen och tillgodogöra deras materiella resurser. En och annan företager av

rent privat intresse resor härborta som göteborgaren William Chambers (1726—96). Detta direkta samband med en kultur, som räknade anor årtusenden tillbaka, måste avgjort öva inflytande på den västerländska, och kanske framträder denna influens kraftigast inom konstindustrien, möbelkonsten inte minst,

vars såväl formella som dekorativa moment, huvudsakligen det senare, göras oavhängiga av de det importerade "mode chinoise". Att det kinesisk japanska dekorationssystemet var byggt på helt andra principer än det västerländska tog man ej i betraktande, åtminstone låtsade man ej om det.

Vad beträffar det nya modets influens på de mobila formerna måste anmärkas, att dessa voro skäligen kläna. Som redan förut framhållits var

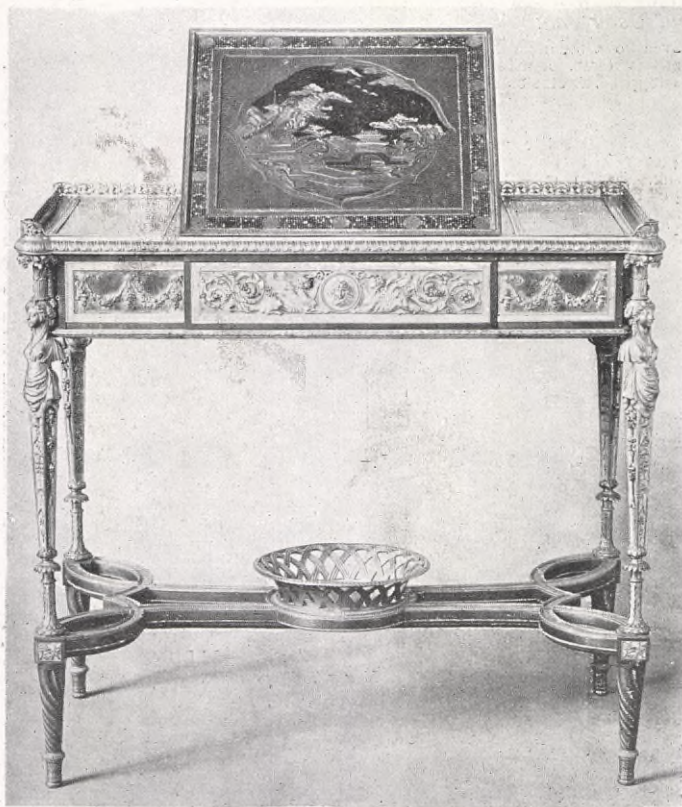

Efter fotografier.

SKRIVBORD AV NILS DAHLIN, Tullgarns slott.

Kliché: Goës, Gbg.

Efter fotografen.

Kitchin: Gofs Ritbyrå & Kitchinestall, Glog

SYBORD AV WEISWEILER OCH GONTHIÈRE. Louvremuséet i Paris.

Chippendale den, som visade mera utpräglade tendenser åt detta håll. De franska ebenisterna däremot tyckas icke de österländska formprinciperna varit riktigt till lags, eller ansågo de sig ej kunna behärska dem och föredrogo således härvidlag, vad den inhemska stilariktningen frambragte och kanske lyckligast så.

Däremot gick det *dekorativa* västerlänningen mer eller mindre fullkomligt i blodet. I Holland hade en viss Huygens imiterat österländsk ornering i lack och kommit till goda resultat, och fränsmännen nådde härutinnan en sådan skicklighet, att deras bästa alster med framgång kunde upptaga konkurrensen med de äkta. Det är främst den allbekanta ebenistfamiljen *Martin* den största förtjänsten härför tillkommer, och efter den har också arten i Väst-Europa fått sitt namn "Vernis Martin" (Martinfernissa).

Etienne Martin, så hette han, som först gjort namnet bekant inom möbelindustrien, var född 1706 och dog vid omkring sextio års ålder. Hans verksamhet inföll alltså under Ludvig XV:s regering. Han var till yrket vagnmålare. Genom japanska missionärer under rättades han om lackorneringens teknik, och 1744 erhöi han på en tid av tjugu år monopol på tillverkning av möbler med dylik ornering.

Tillvägagångssättet vid denna sälsamma möbelornering var följande. Möbelns synliga ytor överdrogos upprepade gånger med lack, som vid torrkningen antog en djup svart färg och blev så hårt, att någon yttre åverkan med svårighet kunde åstadkommas på densamma. För varje lacklager belades de partier, som voro avsedda för dekoration, på aventuringrund i toner av lapis och smaragd med guldpuder i scener efter kinesiskt mönster naturaliserande eller efter japanskt geometriserande. Tiden gav sin prägel åt

mytologiska och galanta framställningar och landskap i stil med det, som det här avbildade av Weisweiler och Gouthière arbetade sybordet förete. Bordet tillhör Louvre muséets möbelkollektion där även några pjäser av Martins hand äro att finna. Tack vare denna dekorerings upprepande på varje lackpåläggning fick den en starkt reliefartad karaktär. Kineserna kunde ända till tjugu gånger upprepa proceduren. De lackerade fälten omramades av förgyllda lister eller girdlander, som ytterligare framhöva orneringens elegans och behag.

Tyskland representerades i facket av möbelsnickarfamiljen Roentgen, som hade sitt huvudkvarter i Neuwied vid Rehn, filaler och magasin i Berlin och Paris. David (1743—1807), son av Abraham R., var hovsnickare hos både Fredrik den store av Preussen och Marie Antoinette av Frankrike. En passant anmärkt voro flera av Frankrikes under 1700 talet mest framstående ebenister av tysk extraction som ex. Riesener och den nyssemlade Weisweiler.

Mot 1700 talets mitt började alster av den kinesiska konstfliten bliva populär i England, och efter hand som förbindelserna med östern blevo livligare och importen större, följde de inhemska möbelfabrikanterna sina ämbetsbröders exempel på fastlandet. Man erinne sig Chippendales kinesiserande period. Till lackarbetet kom förgyllda bronsbeslag som gångjärn på kabinettskåpen och lårskylt av ofta konstrik utformning.

Att verkningar av denna kinesiserande anda nådde även vårt land är ej ägnat att förvåna, då man betänker den livliga förbindelse detta uppehöll med Frankrike under 1700-talet såväl litterärt som konstnärligt. Många skickliga "schatullmakare" av inhemska börd verkade denna tiden i Sverige, av vilka en och annan, om ej överglänste så dock fullt kunde mäta sig med de bästa utländska. Den mest betydande av dem, som utövade lackeringskonsten, var Nils Dahlin († 1787). Av honom är det här avbildade skrivbordet med de tre bronslistomramade, kinesiserande landskapsmofiven å sargen, signerat N. Dahlin 1771. Det förvaras på Tullgarn liksom ett skåp med samma signatur, som på tre sidor har större och mindre fält med arkitektur och figurer i kinesiserande landskap. De äro båda ypperliga prov på, vad vår möbelindustri kunde frambringa i denna gren. I de fall, där ekonomiska skäl ej tillåto den dyrbara lacken, användes vanlig svartmålning som surrogat, liksom då också den övriga dekoratjonen målades. Detta var närmast fallet i borgerliga kretsar, som ville presentera en salon à la mode men ej hade råd att anskaffa äkta material.

Med rokokons utgång försvann i stort sett la mode chinoise. Egentligen hemmastatt torde man väl knappast kunna påstå, att det någonsin varit i den västerländska möbelindustrien. Det äger än för oss något av främlingsskapets egendomliga kyla. Men man förstår det hela rätt väl, då man erinrar sig den tidens modesvärmerier, och något annat än ett fantastiskt utslag av en övergående modenyck får man ej heller se i upptagandet av detta österländska lånegods.

BLIV MEDARBETARE I HVAR 8 DAG!

Till president i K. Kammarrätten har i dagarna utnämnts härads-
hövdingen i Luggude domsaga *Axel Reinhold Östergren*.

Född 1866, stud. 85, hovr.-ex. 89, v. hvd 92, fiskal i Svea hovr. 98, häradshövd. i Sunnervikens domsaga 08, J. O.-ersättare 14, militieombudsman (ämb. förste inneh.) 15-19, häradsh. i Luggude doms. sdn 19. Under årens lopp led. av ett stort antal betydande kommittéer.

Till bild å s:d. 672

En *vacker flygbragd* har utförts av kapten S. H. Flory, landets äldste marin-flygare, och löjtnant L. E. Tornberg, vilka den 21 juni med två av marinens flygbåtar tillryggalade sträckan Karlskrona-Luleå på tiden kl. 5 f. m.—8 e. m. Mellanlandningar ägde rum i Furusund och Härnösand. Efter framkomsten till Luleå föteto de båda flygarne en rekognosceringsfärd till Haparanda med återkomst till Luleå samma afton. Vid halv 11-tiden påföljande dag startade de båda flygarne för återfärden till Karlskrona.

Foto. Ellqvist, Stockholm. Bild: sengt Silfverparre.

A. R. ÖSTERGREN.
Nyuämnd president i Kammarrätten.

STRÄNGNÄS NYBLIVEN GARNISONSSTAD, Södermanlands regemente intågar den 3 juli i sina nya kaserner i den vackra gamla staden, vilken till sin urtida kyrkliga prägel på senare tid lagt en stark anstrykning av praktisk utveckling för att nu med ett martialiskt inslag bland de berömda syrén- och blomsterprydnaderna vinna ytterligare omväxling i stadsfysionomen.

Foto. Swinhufvud, Sthlm.

Bild: Kem. A.-B. Bengt Silfverparre, Sthlm.-Gbg.

ANKOMSTEN TILL FÄRÖARNE. Nederst: Emottagandet i Tveraa vid Trangesvaag. Överst: Efter gudstjänsten i Tveraa kyrka. Främst synes konungaparet och kronprins Frederik samt närmast bakom honom prins Knud. — Efter fotografier. — Kliché: Goës, Gbg.

Från danska konungaparets nyligen anträdna resa till Färöarna, Island och Grönland lämna vi för dagen några bilder, avslutande sig till besöket på Färöarna. Det mottagande öbefolkningen beredde de höga resenärerna präglades av den största hjärtlighet. Landstigningen ägde rum i Tveraa, där stora anordningar gjorts för att giva festivitas åt det kungliga besöket. Från Tveraa gick färden till Thorshavn, där nya hjärtliga hyllningar ägnades kungaparet. I fästerna ingick även en uppvisning av den särregt vackra färöiska kedjedansen. Som bekant utgör den av sång beledsagade folkdansen sedan urminnes tider färöingarnes käraste nöje.

Till bild å sid. 661.

Internationella arbetsbyråns styrelsemedlemmar hava under dagarne 4-7 juli varit samlade i Stockholm till gemensamma överläggningar rörande frågor, som höra till byråns verksamhetsområde.

Internationella arbetsbyrån är en av de institutioner, vilka för sin tillkomst ha att tacka Versaillestraktaten. Dess uppgift är att, med hänsynstagande till den nya tidens krav på bättre betingelser för arbetarevärlden, söka åvägabringa likhet i arbets- och arbetareförhållandena i alla länder. Vid de två konferenser, som tidigare hållits, hava i anslutning här till sex konventioner fastställts: om åttatimmarsdagen, om kvinnors och barns arbete m. m., ehuru visserligen endast helt så och mindre betydande medlemmar av Nationernas förbund hittills funnit för gott att ratificera dessa konventioner, nämligen Grekland, Tjeckoslovakien och Rumänien.

När byråns medlemmar nu samlats i Stockholm har det skett på grund av en från svenska regeringen utgången varm inbjudan. De till ett fyrtyotal uppgående mötesdeltagare mottogs vid sin ankomst till huvudstaden av bl. a. en av Socialstyrelsen utsedd mottagningskommitté med byråchefen Theodor Furst som ordförande.

Vid sin senaste session i Gênevê under sistlidne april månad beslöt Internationella arbetsbyråns styrelse att upprätta regelbundna förbindelser mellan de ledande organen i Nationernas förbund och byråns internationella organisation samt anmodade byrån att studera sätten för detta samarbete och framlägga en rapport till nästföljande session. Det är denna rapport, som styrelsen diskuterat vid Stockholmsmötet.

Bland förgrundsgestalterna vid konferensen kunna nämnas chefen för arbetsbyrån Albert Thomas, tidigare medlem av franska regeringen i egenskap dels av arbets-, dels av ammunitionsminister, ordföranden i överstyrelsen för den internationella arbetsbyrån franske senatoren Fontaine, tysken dr. Leymann, hölandaren Ouedegeest m. fl. I arbetsbyråns styrelse äro endast de åtta mest betydande industriländerna representerade. Sverige är sålunda icke företrätt.

Sedan mötesdeltagarna den 7 juli av konungaparet varit inbjudna till garden party å k. slottet samt av regeringen till en avskedsmiddag på Grand Hôtel anträdde de en studieresa genom vårt land i och för besök i dess olika industricentra.

Forts. fr. sid. 664.

av Linnés mest geniala lärjungar, Peter Hernquist, född 1726. Han började år 1772 i Skara, vid vars gymnasium han var anställd, undervisa i veterinära ämnen och fick slutligen till stånd en riktig skola. En av hans lärjungar, Sven Adolf Norling, var det som år 1821 startade veterinärskolan i Stockholm, där den först var belägen ute på Ladugårdslandet i hönet av Strandvägen och Grevgatan. 1880 flyttades institutet till nya betydligt rymligare och tidnigare lokaler vid Karlavägen mitt för Grevgatan. Av riksdagen 1906 beviljades slutligen ett anslag av 2,250,000 kronor till uppförande av ett nytt institut vid Norra Brunsviken, vilken ståtliga byggnad stod färdig 1912 och högtidligt invigdes av konungen den 17 oktober samma år.

Firandet av hundraårsjubileet, som försiggick under synnerligen solenna former, var förlagt till institutets högtidssal och övertogs av konungaparet samt prinsarna Carl och Eugen. Hälsningstalet hölls av justitierådet von Setz, som efterträddes i talarstolen av professor Vennerholm, vilken formade i t hög-tidsanförande till en kortfattad historik över högskolans uppkomst och utveckling. Sedan så lyckönskningar från graunlandens veterinäri institutioner och andra vetenskapliga verk framförts och rektor och några trojänare tilldelats, den förstnämnde kommandörstecknet av Vasaordens första klass och de senare olika medaljer med irskrift: "För nit och redlighet i rikets tjänst", var högtidligheten avslutad.

Med anledning av jubileet har av förre överingenjören K. J. Sunström i Stockholm till högskolan donerats en av honom förbragt fullkomligt unik, 10,0 i ummer stark, samling hovbeslag och sm, belysande sömtillverkningens utveckling.

Andra nordiska veterinärmötet öppnades något senare på dagen i Andra kammarens plenisal, som vid sammanträdet början var fullsatt av deltagare bland vilka även närktes en kvinnlig veteriär. Enhälligt och under applåder utsågs professor Vennerholm till president för mötet. Till hederspresident valdes där-för den nordiska veterinärvetenskapens veteran, professor B. Bang från Danmark. Efter valen vidtog under professor Bangs ordförandeskap förhandlingarne med föredrag och överläggningar.

Senare samlades deltagare i mötet och inbjudna till ett antal av 450 personer till bankett i Strand Hotel's festväning Därvid överlämnades en med anledning av jubileet präglad medalj i silver till professor Vennerholm, till svenska, norska och danska veterinära högskolorna till svenska, norska, danska, finska och isländska veterinärföreningar, till professor Bang, medicinalrådet Gusaf Kjerrulf, läsveterinär Schouff, lektor Carl Ericson samt till den enda kvarlevande manliga ättlingen av överdirektör Norling, jägmästare Norling.

Forts. å sid. 665.

några minuter senare hörde personer, som bevittnade flygningen hur motorn startade. Ögonblicket därefter störtade maskinen till marken och ramponerades fullständigt. De båda ombordvarande av vilka furir Elskison var medvetlös, under det att löjtnant Lindqvist be'ann sig vid full sans, fördes till Sabbatsbergs sjukhus. Den förstnämndes tillstånd syntes till en början hopp-löst, men inget nu hopp om tillfrisknande. Löjtnant L. hade undsluppit det livsfarliga olyckstillbudet med jämförelsevis lindriga skador. Enligt den verkställda sakkunniga undersöknigen torde nedsörtningen ha berott på att föraren manövrerat på för låg höjd.

Den andra olyckan ägde rum på Malmslätt vid 11-tiden på f. m. Flera aeroplan hade varit uppe på patrullflygning och maskinerna skulle efter dess slut var för sig söka landningsplats. Därvid ville o yckan att flygmaskinen 0116 förd av löjtnant K. O. Lillier och med löjtnant O. E. Sjölander som spanare, kolliderade med maskinen 992, vilken fördes av löjtnant G. V. Gabrielson med löjtnant A. J. Wilheimer som spanare. Det sistnämnda flygplanet vns stjär parti vid kollisionen bortsprutats, störtade från 50 meters höjd till marken. Även för den andra maskinen, vars sty för många dock i någon mån fanns i behåll, följde en våd sam nedstörtning. Nir de ombordvarande fra drogos ur spillrorna efter de krossade maskinerna befanns löjtnant Wilheimer död och löjtnant Gabrielson så svårt skadad, att han, utan att hava kommit till sans, inom kort avled. Löjtnant Lillier var svårt ehu- r icke livsfarligt skadad under det att löjtnant Sjölander som genom ett under undsluppit nästan fullständigt oskadad.

Löjtnant Gustav Gabrielson som var född 1892, bedrev efter 1912 avlagd mag-nhet-examen studier vid Stockholms högskola, men övergick till den militära banan och utnämndes 1916 till fänrik vid Jönsköpings regemente, där han blev löjtnant 1920. Sitt flygcertifikat erövrade han i förlidet år samt dokumenterade sig vid flera tillfällen särskilt vid de stora flygtävlingarna i Norge i våras som en duktigt flygare.

Löjtnant Alan Wilheimer, som var född 1896, avlade student-examen 1914 och av icers-examen 1918 samt utnämndes samma år till fänrik vid Skaraborgs regemente, där han 1920 befordrades till löjtnant. Från och med i år har han varit beordrad till utbildning som flygspanare.

Till illustr. å sid. 660.

Jubileumsutställningen i Luleå, anordnad för att celebrera stadens 300-årsjubileum, öppnades den 2 juli med stor högtid- ighet. Ceremonien bevisades av statsminister von Sydow, stats-jåden Murray, Malm och Ekeberg, förutvarande statsrådet Dahl-

berg, generaldirektörerna Hansen och Insulander, landshövdingarne Husberg och Bergström, t. f. landshövding Ringstrand samt vidare av ett stort antal representeranter för statliga och kommunala institutioner, handel och industri.

Efter ett hälsningsanförande av t. f. landshövdingen i länet Ringstrand hölls högtidstalet av statsminister von Sydow, som gav en överblick över Norrbottens läns utveckling under de senast förlutna 30 åren samt därefter i högstämda ordalag förklarade utställningen öppnad. Till utställningsbestyrelsens hedersordförande statsrådet Malm och till utställningsbestyrelsens ordförande landshövding Ringstrand överlämnade statsministern därefter utställningens guldmedalj. I fästprogrammet ingick även en av utställningsbestyrelsen given middag i Stadshusets fästväning.

Fjärde svenska Mässan i Göteborg, vilken därtänte är den första auktoriserade Riksmässan, öppnades den 4 juli under enka former och utan officiella högtidgheer. Under det att fjolårets mässa slötade med ett deltagarantal av i runt tal 1,000 utställare, har årets mässa räknat endast hälften av nämnda antal. Detta förhållande får dock icke betraktas som en tillbakagång; det innebär endast att en utgallring försiggått till förmån för de företag, för vilka mässans situationen huvudsakligen är avsedd, och vilkas utställningar nu genom det större utrymmet och den genomförda koncentrationen blivit överskådliga och kommit till sin rätt på ett helt annat sätt än förut. Mässan, som varit inrymd i samma lokaler som förra året, har omfattats med livligt intresse av landets köpmannaväld. De första dagarnes stilltje i affärerna efterträddes av en stark, till betydad de avslut ledande köplust. Bland främrligar som besökt mässan, kunna nämnas belgiska, japanska och mexikanska ministrarne i Stockholm, engelske generalkonsuln och engelske handelsattachén i Stockholm m. fl. samt vidare franska, engelska och holländska sällskap.

Som gåva till mässan överlämnade grosshandlaren Henrik Johnson i Göteborg en av skulptören Knut Jern utförd Merkurusbyst. (Se sid. 662).

H. S. D., som haft ett betydande antal av sina annonsörer bland utställarna, skulle livligt önskat att i bild återgiva deras värdefulla expositioner. För realiserandet av denna önskan hava dock utymmesskäl lagt oöverstigliga hinder i vägen.

Till bild å sid. 672.

Den finska skyddskårskonflikten kvarstår ännu olöst, men väntas dock bliva bilagd inom den närmaste tiden och på ett för skyddskårstrupperna tillfredsställande sätt. Saker's förhistoria, vilken vi redan tidigare berört, är följande. Finske krigsministern gav på sin tid överbefälhavaren för skyddskårerna öv- rste von Essen order a t avskeda general von Gerich från hans befattning som chef för Helsingfors skyddskår med anledning av att von G låtit offentliggöra en politisk tidningsartikel, vilken i sin öppenhärtighet ansågs förrnämmande för vissa främmande makter, Polen, Frankrike och Italien. Öv-erste von Essen nekade emellertid att verkställa ordern, vilket hade till följd hans avskedande som Skyddskårernas överbefälhavare. I hans ställe insattes interimistiskt general K. E. Berg, som låt ordern om von Gerich's avskedande gå i verkställighet. General B. råkade genom denna eftergift i en så svår konflikt med sin omvärld, särskilt officerskåren, att han för att försona sitt — som han sedan själv medgav — misstag och finna vägen till upprättelse tog sitt eget liv. Den häftning finska allmänheten intog till skyddskårskonflikten innebar en oförtydbar desavouering av regeringens uppträdande. För att komma ur den irakade återvänds gränden låt regeringen sammankalla representeranter för skyddskårerna till ett möte i Helsingfors. Detta ställde sig enhälligt på den av von Essen intagna ståndpunkten och sände en deputation till statsministern för att anhålla om von Essens återin- ställande i tjänsten som skyddskårens överbefälhavare. Vidare hava skyddskårerna gjort gällande att de icke sortera under krigsministern utan endast under sin överbefälhavare och rikets president. Konflikten har ytterligare tillspetsats därav att general von Gerich vägrar att godtaga framlidne general Bergs dagorder om hans avsked från chefskapet för Helsingfors skydds- kår. Han stöder sig därvid icke blott på skyddskårernas under- känande av krigsministerns befoghet i fråga om kårerna utan även på ett formellt fel i avskedsordern. Denna är nämligen däre rad medan von Essen ännu var skyddskårsoverbefälhavare. Det antages att finska regeringen för att få konflikten löst skall se sig nödsakad att ge vika på alla punkter.

Innehåll: Landshövding N. G. Ringstrand (biografi o .helsides- porträtt. — Danska kungaparets besök på Färöarna. — Lands- hövdingeskipet i Värmlands län. — Jubileumsutställningen i Luleå. — Svenska riks-armässan i Göteborg. — Flygolyckor. — Internationella arbetsbyråns styrelse sammanträder i Stock- holm. — Veterinärhögskolans 100-årsjubileum — Malmö stads arkitektutövling av jord. — Eldsvåda i Borgholm. — Sträng- nås mottoger Södermanlands regemente. — Karlsöna — Ha- paranda flygningen. — Svenska idrottssegrar i utlandet. — Finska bilder. — Porträtt och bilder till dagskrönikan. — Ki- niseriet i 1700-talets möbelkonst. Av William Karlsson.

Veckans Porträttgalleri måste på grund av i sista stund inkommande högaktuellt bildmateriel överstå.

Efter fotografier.

Klick: Bengt Silfversparre.

Å STADION I BERLIN: Överst t. h.: SUNDBLAD, Stockholm, 1:a pris 800 m. 1 m. 57 sek.; t. v. KROKSTRÖM 400 m. 5.3 sek.; därunder: STAFETTLAGET GÖTA, 3,000 m. 7 m. 56,8 sek., fr. v. Sundblad, Thorée, Pettersson.

En del svenska idrottsmän hava i dagarne gästet Berlin, där de de' tagt i en idrottsfäst, anordnad av Berlins och Charlottenburgs sportklubbar. Vid tävlingarne, vilka ägde rum i Berlins Stadion hemförde svenskarne flera vackra segrar. Så vann Krokström 400 m. överlägset på 51,3 och Sundblad 800 m. på utmärkt tid

eller 1,57. I diskus och spjutkastning blev Lünings andre pristagare och samma placering vann en annan av våra landsmän än Thorée i det spännande 1 500 metersloppet, där förste pristagaren tysken Koepke satte tyskt rekord. Sin vackraste seger vunno dock svenskarne i stafettlöpning, där det svenska laget "Göta" slog det tyska rekordet med 7 sekunder.

Efter fotografier.

Klick: Bengt Silfversparre.

I LONDON VID STAMFORD BRIDGE: RYDBERG gör nytt rekord i stavhopp; därunder: LINDH, segrare i släggkastning. Text å sid. 659.

MÄRKLIG SVENSK FLYGNING KARLSKRONA—HÅPARANDA—KARLSKRONA, 2,800 KM. PÅ 23 T. 30 M. Kliché: Gots, Gb.
T. v.: Kapten A. Flory och flygbåtmaskinisten E. M. Hulman, t. h.: löjtnant L. E. Tornberg och flygbåtmaskinisten Haggström. Båda flygbåtarna av typ Friedrichshafen, med fart av 115 km. per timme den förra om 150 den senare om 200 hkr. Text å sid. 668.

Under *den svenska kulturveckan*, som vid midsommartiden hölls i Vasa i Finland avtäcktes en på stadens gravgård rest imponerande minnesvård över de rikssvenskar, som, kämpande under det vita baneret, ljöto hjältedöden vid stadens intagande under frihetskriget 1918. Den gripande akten, vid vilken Vasa svenska och finska skyddskårer jämte ett kompani av Vasa bataljon bildade hedersvakt kring den blågula fanan vid graven, inleddes med regementsmusik varefter överste Grafström som representant för Stockholmsföreningen "Finlands vänner", vilken rest minnesmärket, förklarade detsamma avtäcktt och överlämnade det till Vasa församling Hedersvaktens skyldrade gevär och svenska sångare sjöngo "Hör oss, Svea" samt "Vår Gud är oss en väldig borg". Kyrkoherde Roschier mottog därefter å Vasa församlings vägnar värden och lyste efter ett gripande tal om svenska brigadens hjältebragder frid över gravkullen. Akten som avslutades med nyllningsdikter till de falnes minne och regementsmusik beledsagades av kransnedläggning vid griften.

Den avtäckta minnesvården utgöres av en granitsarkofag, till vilken arkitekten Vadsjö utfört ritningen. På värden läses inskriften: "Här vila rikssvenska vapenbröder fallna i Finlands Frihetskrig 1918" samt därunder namnen Ahl, Alifthan, Andersson, Brunou, Fehr, Gustafsson, Hydén, Johansson, Johrsson, Karlsson, Karlsson, Mellberg, Mällström, Mylén, Schlepper, Strand, Strand, Troili och Westerholm. Vårdens fränsida bär inskriptionen: "De gävo sina liv för mångårig gemenskap mellan Sverige och Finland".

MINNESVÅRD I VASA ÖVER SVENSKA BRIGADENS STUPADE, avtäcktt den 26 juni. Längst t. v.: Överste Grafström från Sverige som representerade sina landsmän. — Övre bilden: ÖVERSTE G. D. VON ESSEN, Förutvarande överbefälhavare över Finska skyddskårerna. Text å sid. 670. — Efter fotografier. — Kliché: Bengt Silfverparre.

Eftertryck av text eller illustrationer i HVAR 8 DAG utan angivande av källan förbjudes vid laga påföljd.
För Berättelser och Historietter gäller ovilkorligt förbud.